

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

הוא יתחיל ואין חוץ מזה לשריף

מחשבת קטריסיו. יתר הקשר שלהם
מה לא מקושרין מאלם ומתוך האחד
שזכרן להיות מעט מן דף העליה בולג
שם היינו יולאים לאור ונזמים שם
הרוב. כי הכא דלא אמרי' אלו
ומן שזמן בתוך הקן שהוא קרוב
לפני הקן אלא אמרי' מעמלם אחר:
דכלהו קרוב נינהו הלכך הלך
הרוב דלא אמרי' מרמי: **אמר.**
לא אנטרין לאשמועין אלא בשמי
נין וו למעלה מו ובשמיים גחיות
אם את שבו ולא זמן את שבו
ולמחר את ולא מלא בתוך הקן שזמן
אלא לפניו ובאחתו של זמן לא מלא
אלא לפניו ולא לתוכו הלכך אסרי'.
אלא משום חששא דיוני דעלתה אלא
ולמחר שלם מאן במקומו לפני שכן
ולמחר המוקפה לא מלא כולם יש
חשש שמא אלו שמאל לפני הקן המוכן:
אם מתוכו יאלו אלא מתוך המוקפה:
אלא **מיכאל קאמר** לא גרסי' אלא
אין ולא מיכאל **מן בתחומה** ולא
בעליונה וכן. כלומר ותנא
לא אנטרין לאשמועין אקורים לאו
שזמן את של תחומה ולמחר מלא
בתחומה לפניו ולא בתוכה ולא מלא
בעליונה כלום אנטרין דאפרי' דאסרי'
חיישינן דלמא הוי דאומין אודו להו
הך שמהא לפניה משל עליונה באלו
ותחיתו אשתרבינו אשתרבינו למטה ותחיתו
אם לא אנטרין דאפרי' דאסרי' וכן בעליונה
ותחיתו ולא זמן את של תחומה ולמחר
מלא בעליונה לפניו ולא בתוכה ולא
מלא בתחומה כלל אסרי' ולא חיימא
אלו אורחיהו למקדן ומיקא בעדון
עמיס אלו אמרינן כפרי' סריך מן
תחומה המוקפה וסליקו לפני
עליונה: **ויואש אין שם אלא הן.**
אין סביבותיהם אמתול אלא הן:
הבי אלו מופרים. דרולי אלו הן
הואמן בתוך הקן ובאלו לפניה:
ופורחים. גדולים ופורחים למרחוק:
דדווי ארדו. מאוחו קן ואחר להבא
דמפרש ואילו דעד מחמיס אמה
דקדק וויס. שוות הבית
דקדק להלכה

והוא
בית

מדת
לפניו:
בתני' עלי.

ולאכחמו לאיסור לכחוס במכתשת
ומיחזקה לקצב עליה צר: מהו דרמי
צדי: איכא דאמרי אמר ר' כו'. ר' יוחנן
אמר אלא לתבאר גרמי דהדין על קצב עמי
סבין וכו'. אם היו מרוקים זה מזה דלמא
ירק מבלין בגון צר ונבלים: ואשכחן קו
דאשכחן שמהל מועיל לעבוד: לללי. דלח
לכין כעין קדריה קאמר בגון אדם המולה
ויז כדל אלא וקריה ופסי' משמע דהנה

הסלך לו: אלפני הקו. דרך חוץ למחיצה של כל קו וקו רצונם וחוזרים לקו: הסלך

דמתעכל קטריהו: א*
הקן אסורין: לימא כ
דאמר ר' חנינא רוב
אמר אבי ברך רב
מלעלה מזו עסקינו רב
ולא זמן בעליה ומוצ
בעליה דאסידן דאמ
זונך אשתרכובי א
אפילו זמן בעליה
יבא ומוצא בעליה
הקן נמי אסירי דאמ
והקן סרוכי סרך וס
דמי אלימא במפורח
אלא יבמדין אי דאי
בחוץ תמישין אמה פ
אין מדרה יותר מה
וכגון דקיימא בפרק
והדר חזי לקניה מדר
ואת העלי לקצב עליו
העור לפני הדרוס ו
הלל מתירין: גמ*
אמר אבי מחלוקת
עלי תנן מהו דתימא
הדורעך כחן דבא
דאמרי אמר אבי לא
שמאי אומרים אין
אין מוליכין חבלין ו
וב"ה אומרים מוליכין
דאמר נשמי האי בר
קדרה גמי אתי לאימ
אחריתי רלא בעיא
כיון דשחטה לתביא
תנא יושין שמולח
אבל קדרה לא פש
אסור ת"ר אין מולח
שוטמן ברוח ע"ג יתד
רב מתנה אין הלכה
פסדא יחיד ורבים ה
פשיטא יחיד ורבים ה
לא שרית ליה ממנע

[illegible]

ביצה פרק ראשון ביצה

אישון ביצה **פשימא** דמותרין דאפער טר עוקבא ב"ה המרדה וכו'. וקשה וכו' מייתי ר'איה ממר עוקבא שהוא אמורא וי"ל דע"כ דלנו דכרין לומר דכמר עוקבא דאס לא כן לא מתוקמא מתמינן דאס וחספור (כ"ב) דף ע"ב: **אין** נוטפין הע"י. ומימה הא לר"ך

לגופה וכל כלי שערך לגופו אל
למקומו אפילו מלאכה לאסור נעטין
אותו ביום טוב וי"ל בדברך כל הכלים
(שבת קדף קס) מוקמינן ליה
במקומו שם זו חסרון כ"ס ד"ע
מודו דאסור כגון סידי זירי ומודרי
דקפיד לעליהו וז"ל שמתירין הנה
דוקא משום שמחא י"ט דמפרש
במכילתא: **ושורין** שמואלין עליו בשר
צ"ל: לאו משום דלוקא מילתא בשר
דמפ' בחולין (דף ק"ה) אלא משום
שהגו למלכו כדי ליתן טעם
(ע"ר תוספות חולין יד. ד"ה ומכילין)
מחריג

קו': 'ואם אין שם אלא הן הרי אלו מותרין: ה"כ
איכא למימר הנך אולו לעלמא והני אחריני גינהו
א קן בתוך חמשים אמה אדרוי אדרו ואי דליכא קן
מא דמותרין דאמר מר עוקבא בר חמא דכל המדרה
שים אמה לעולם דאיכא קן בתוך חמשים אמה
מהו דתימא אדרוי אדרו קמ"ל כל היכא דמדרה
דאי לא לא מדרה: **מתני'** ב"ש אומרים אין נושלים
בשר יב"ה מתירין בית שמאי אומרים אין נותנין את
א יגביהו אלא אם כן יש עמו ב"כ בשר יב"ה
א י"ושוין שאם קצב עליו בשר שאסור לטלטלו
עלי אבל בחברא גרמי דברי הכל מותר פשיטא
הוא הדין דאפי' תברא גרמי גמי והאי דקתני עלי
אפי' דבר שזמלכתו לאיסור גמי שרו קמ"ל איכא
נצרכא אלא אפילו תברא גרמי דחתי מהו דתימא
קמ"ל וב"ש לא חישי לאמלוכי והתנא "בית
זוליתין ב"סבה וסבין אצל בהמה ולא בהמה אצל
אומרים מ"וליתין זה אצל זה בית שמאי אומרים
דודק אצל מדוכה ולא מדוכה אצל תבלין ומדוך
זה אצל זה הכי השתא בשלמא בהמה אתי לאמלוכי
הה כחושה ומייתנא בהמה אחריתי דשמינה מינה
וכי דאמר נשבק האי קדרה דבעיא תבלין ומייתנא
תבלין הכא איכא למימר מלך ואת תבר
קיימא: בית שמאי אומרים אין נותנין לא העור:
עליו בשר לצלי אמר אביי לא שנו אלא לצלי
מא לצלי תנן הא קמ"ל דאפי' לצלי כעין קדרה
את החלבים ואין מהפכין בהן משום ר' יהושע אמרו
אמר רב מתנה הלכה כר' יהושע איכא דאמרי אמר
בר' יהושע בשלמא למ"ד הלכה כר' יהושע אצטריך
הה כרבים קמ"ל הלכה כיחיד אלא למ"ד אין הלכה
כהה כרבים מהו דתימא מסתבר טעמיה דר' יהושע דאי
לא שחיט קא משמע לן ומ"ש מעור לפני הדורסן
התם

גמ' שאסור לעלעטל. דאָטענדיג ליה צורק י"ט: **כחברא גרמי.**
י. אסרי ב"ש דלמא חזר דעלטלע ממליך ווא חזר ואשחכא דערה
אזוי גוסיא היי לא נזרכא הא דאמרינן אכל חברא גרמי דברי הכל
עולה וימחק: לא חישי' לאמלוגי. בתמיה ופריך לאביי: אין מוליתין טבא
וינכא שארי דאכלי דמזוזה: **שכב הא קדרה.** מן משני איה איה
והי' ופסיק: **אזי ציבא למימר גרסי:** קמ"ל לא גרסינן: **שמואלין ענין.**
מע לן דאפי' ללוי כעין קדרה אסור. האי אכל לקדרה דקאמר אביי
שנזרך קדרה דלא מימא כל עלי שרי: אין מוליתין אם הכהנים. ביום
הדורסן. דשרי בית הלל משום דאי שרית ליה ממנע ולא שמיט:
הפס

טוב ולשוטרו ולדורו שו אים, [ו]כ"ה מרחשוון. ושון ב"ש רב"ה שמואל'ן ע"ה העיר בש"א
אבל בש"א למחשיל שצירן מלת הרובל לא, נסמא מולת אל העיר. ח"י ק"ר שמואל'ן אל החל
משום ר' יהושע אמרו שוטחן ברות ע"ה יחידות. אמר רב מנחם הלכא כ"י יהושע, א

五

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

גליון הש"ס

גם' רבא אמר בשני קבין.
עין לקמן דף כה ע"א
רש"י ד"ה ומלא:

דבינו חננאל

[illegible]

א. שאין צריך מלח הרבה,
ב. ביו"ט ולא מהפסחין בתן.
א. דאמרי אין הלכה בזה.

א) נראה דלפני דכינו ה' הג' באו כש"א אין מסלקין את המדעין וכי' הודם דין לאין נטולים את העל' ב) נראה דחסר ונ"ל